

ASSISTENTS

Alcaldesa-Presidenta:

Sra. Diana Morant Ripoll (PSPV-PSOE)

Regidors:

Sr. Miguel Ángel Picornell Canut (PSPV-PSOE)

Sra. Àngels Pérez Alarte (PSPV-PSOE)

Sr. Joan Muñoz Crespo (PSPV-PSOE)

Sra. Liduvina Gil Climent (PSPV-PSOE)

Sr. José Manuel Prieto Part (PSPV-PSOE)

Sra. Lydia Morant Varó (PSPV-PSOE)

Sra. Lorena Milvaques Faus (MÉS GANDIA)

Sra. Laura Morant Peiró (MÉS GANDIA)

Sr. Nahuel González López (MÉS GANDIA)

Sra. Alcía Izquierdo Sesé (MÉS GANDIA)

Sr. Xavier Josep Ródenas Mayor (MÉS GANDIA)

Sr. Ciro Vicente Palmer Pascual (C's GANDIA)

Sr. Arturo Torró Chisvert (PP)

Sr. Víctor Soler Beneyto (PP)

Sr. Vicente Gregori Acosta (PP)

Sra. Mª Emilia Climent Boix (PP)

Sra. Marta Cháfer Giner (PP)

Sr. Guillermo Barber Fuster (PP)

Sr. Antoni Rodríguez Aparisi (PP)

Sra. Elisabeth Moreno Salom (PP)

Sr. Antonio Abad Rodríguez (PP),

Sra. Mª Pilar Gavilá Crespo (PP)

Sr. Andrés Puig de la Muela (PP)

Sra. María Cristina Moreno Borrás (PP)

Secretari General del Ple:

Sr. Lorenzo Pérez Sarrión

ACTA DE LA SESSIÓ CELEBRADA PEL PLE DE L'EXCM. AJUNTA-MENT, EL DIA 22 DE GENER DE 2016, EXTRAORDINÀRIA

A la ciutat de Gandia, quan són les **19.00** hores del dia **22 de gener de 2016**, es reuneixen, en l'**edifici de la Biblioteca de Beniopa situat en el carrer l'Aigüera, núm. 1 de Gandia**, que ha estat habilitat a l'efecte, de forma excepcional, mitjançant acord adoptat per la Junta de Portaveus de data 27/11/2015, a l'empara d'allò previst a l'article 61 del ROPLE, sota la Presidència de la Sra. Alcaldesa Diana Morant Ripoll, on actua com a fedatari públic el Sr. Secretari General del Ple, Lorenzo Pérez Sarrión.

Oberta la sessió per part de la Sra. Presidenta, s'inicia aquesta, exposant l'únic assumpte que comprén l'ordre del dia de la convocatòria.

ACTA PLE
Número : 2016-0001 Data : 19/02/2016

NOTA PRÈVIA

Amb caràcter previ, i amb l'autorització de la Presidència, el secretari general del Ple informa els assistents de la utilització de complements auxiliars de gravació de so durant el desenvolupament de la sessió, com a eina tecnològica de suport per a la confecció de l'acta corresponent, de tal forma que a aquesta, que inclourà, en el suport habitual, la transcripció dels acords, dictàmens o propostes, així com les votacions que es produeixen, amb la documentació escaient en cada cas, s'afegirà l'arxiu sonor corresponent en format mp3 que, amb les degudes garanties de custòdia pel titular de la fe pública, el secretari general del Ple, contindrà, íntegrament, les intervencions dels membres de la sessió plenària i, per tant, se signarà electrònicament, per tal que conste en l'expedient corresponent de la Plataforma electrònica de gestió "GESTIONA"; amb les garanties i les característiques d'accés de qualsevol altre dels documents que conformen l'acta respectiva.

ORDRE DEL DIA

ÚNIC.- Rememoració del 50 aniversari de l'annexió de Beniopa al Municipi de Gandia.

La Sra. Alcaldessa-Presidenta pren la paraula dirigint-se a tots els assistents a la sessió plenària en els termes següents:

«Hola, molt bona nit a totes i a tots i gràcies per acompanyar-nos en esta convocatòria extraordinària del plenari de l'Ajuntament de Gandia, hui dia 22 de gener de 2016, en el que hem fet esta sessió extraordinària a les 7 hores en el edifici de la Biblioteca de Beniopa, situat en el carrer l'Aigüera nº 1 de Gandia, amb un únic punt de l'ordre del dia que es la "Rememoració del 50 aniversari de la annexió de Beniopa al municipi de Gandia". La motivació del caràcter extraordinari ve pel lloc que era la seu del consistori del Ajuntament de Beniopa, en el seu dia, i com que estem amparats per l'article 61 del ROPLE, hem respost afirmativament a eixa petició ciutadana i així és que ací es trobem en aquest plenari extraordinari i li passe la paraula per a començar la sessió al Sr. Secretari del Ajuntament de Gandia.»

- **Pel Secretari General del Ple** s'exposa el motiu de la present convocatòria y la justificació excepcional del lloc de celebració de la sessió, fora del habitual de la Casa Consistorial de Gandia, donat el tenor del de l'esdeveniment a celebrar.

A tal efecte, deixa constància de l'habilitació específica, per a la present celebració, que va tindre lloc per la Junta de Portaveus en sessió de data 27 de novembre de 2015.

Acte seguit, **la Sra. Alcaldessa** dóna la paraula al representatn del poble de Beniopa:

- Sr. Ferran Garcia Oliver, el qual fa el parlament següent:

«Senyora alcaldessa, senyores i senyors regidors, en nom del poble de Beniopa i, particularment, de Jeroni Banyuls, Emili Selfa i jo mateix —els organitzadors dels actes entorn de Beniopa i els 50 anys de l'annexió— us donem la benvinguda i us donem les gràcies per un gest d'un alt significat democràtic, de concòrdia, però també de reparació històrica d'una injustícia ominosa, que heu tingut en haver acceptat la proposta de celebració d'un Ple de l'Ajuntament de Gandia, just a l'edifici que fou la seu de l'antic Ajuntament de Beniopa.

En efecte, el passat 26 de novembre de 2015, es van complir cinquanta anys de l'annexió del poble de Beniopa a la ciutat de Gandia. De colp, se suprimia un municipi l'antiguitat del qual es remuntava, si més no, al segle XI, és a dir, dos-cents anys abans de la fundació de Gandia. L'Ajuntament de Beniopa va fer tot el que tenia a les seues mans per a impedir l'operació, però va entropessar contra un mur infranquejable. Gandia tenia la força, els mitjans i les complicitats amb el règim que Beniopa no tenia. El nostre poble estava sol, ben sol. A la supressió de l'autonomia municipal, s'afegiren tot un seguit de mesures que, d'una manera o altra, contribuïen a esborrar la memòria col·lectiva. Beniopa es quedà sense el mateix arxiu històric, el poc que quedava després de la destrucció de 1936, perdérem la Banda de Música per manca de suport municipal o la Societat de Caçadors, però sobretot es quedà sense el seu cementeri, el vincle més sentit amb els avantpassats. Es mire com es mire, posar fi, de la nit al dia, a un poble d'existència mil·lenària va ser una autèntica barbaritat.

No resulta gens estrany que Beniopa en peça visquera els fets com una tragèdia. La por infligida per la dictadura desbaratava qualsevol vel·leïtat de protesta, i un abús més sense pal·liatius s'afegia a les injustícies del règim del general Franco. La derrota es carregà sobre els muscles de l'alcalde, Casimir Garcia Aparisi, i la corporació. La ferida va fer molt de mal i, si ens trobem ací reunits cinquanta anys després, és perquè encara no s'ha curat del tot.

Cal deixar ben clar que no volem mirar el passat com una forma de revenja. El que importa és el futur, sens dubte, si acceptem que una part del conflicte, la vencedora, actuà amb la impunitat que permetia el franquisme. I si admetem, també, que la part vencedora, Gandia, absorbia Beniopa —i Benipeixcar i, per poc, Benirredrà—, moguda per interessos econòmics i d'expansió urbanística.

Si el record d'aquella arbitrietat del 26 de novembre de 1965 persisteix encara, és perquè Beniopa ha encaixat malament dins la ciutat de Gandia. Recents estudis revelen que les transferències de riquesa de Beniopa cap a Gandia superen de lluny les que van en sentit invers. ¿Com és possible que Beniopa, cinquanta anys després, no dispose d'una biblioteca en condicions o d'un centre cívic com correspondria a un poble de més de cinc mil habitants? I Beniopa segueix migpartit pel Barranc: calen connectors, ponts, que facen més fluids i fàcils els contactes entre els dos costats i, de retruc, millorar la comunicació amb Gandia.

Per a fer els actes que, amb penes i treballs, hem pogut organitzar arran dels 50 anys de la supressió de l'entitat municipal de Beniopa, hem patit, de primera mà, la penúria

d'instal·lacions. Ara mateix, senyora alcaldessa, senyores i senyors regidors, us podeu fer càrrec de tot plegat, tenint em compte el lloc on ens trobem, atesa la impossibilitat de disposar d'un espai digne i ampli per a la celebració d'aquest mateix Ple. No és el moment ni el lloc per a fer inventari de les necessitats urgents i imprescindibles de Beniopa. Però si els veïns i veïnes de Beniopa som Gandia, volem ser de Gandia a tots els efectes. La sensació de comptar poc o gens en el conjunt de la ciutat, no ens l'hem inventada els promotors dels actes per donar-los un toc de reivindicació. Tot al contrari: s'ha anat arrossegant dia a dia, mes a mes, any rere any, fins a cinquanta, des d'aquell terrible 26 de novembre de 1965.

Un poble no mor perquè deixi de tenir les seues institucions pròpies. Beniopa no ha desaparegut, resisteix tenaçment en la voluntat de la seua gent. Gandia ha de ser la primera interessada a preservar aquest fet de diferència, de personalitat intransferible. Beniopa no és Corea, no és el Raval, no és el Grau. Atenció: no és millor ni pitjor que cap d'aquests o altres barris de Gandia. És, senzillament, una altra cosa: un poble, amb la seua pròpia parròquia i, sobretot, amb el pes d'una llarga i densa història, a la qual es va tractar de posar fi el 26 de novembre de 1965. Beniopa és singular, i no creiem que, en dir això, caiguem en el xovinisme. Tots som diferents, però tots som iguals. Les persones i els pobles, i hem d'aprendre a viure amb la diferència i les diferències dels altres, sense cap retall de la igualtat. Beniopa necessita Gandia (Gandia i uns pressupostos més generosos). I encara més: des que hi ha memòria històrica, Beniopa ha necessitat Gandia. La ciutat ha sigut el seu mercat natural, de comprar i vendre, el principal lloc de referència, el de la gran festa de Sant Borja. Però Gandia també necessita Beniopa, la va necessitar el 1965, no ho oblidem. Fem d'aquesta mútua necessitat una raó de convivència fecunda. Però ho tornem a repetir: si som Gandia, ho hem de ser a tots els efectes. Som beniopers en tant que ciutadans de Gandia: llarga vida a Beniopa!».

Seguidament reprèn la paraula **la Sra. Alcaldessa-Presidenta** per tal de donar pas als representants dels grups municipals, els quals intervenen amb els parlaments següents:

- **Sr. Ciro Palmer Pascual (C's Gandia):**

«Buenas tardes.

Es para mí un honor representar a mi partido, C's en este lugar.

Agradezco muy especialmente que me den la palabra, pues formo parte de una tradición familiar de raigambre en la comarca de la Safor, en Gandia y aquí mismo, en Beniopa.

Celebramos una integración. Me gustaría, porque así lo he vivido, definirla como una fusión, como un encuentro. Sí es cierto de una ciudad grande, comercial y populosa con una población agrícola, humilde pero con la humildad altiva de reconocerse en si misma, de tener raíces propias y de estar constituida por un grupo humano coherente con carácter de continuidad a lo largo de, nada más y nada menos, nueve siglos.

La historia nos dice que siempre estuvieron interrelacionados Beniopa y Gandia. En el oficio de la tierra, el cuidado de la marjal, por poner un ejemplo evidente, estuvo prominentemente en manos de las gentes de aquí, aunque el término fuera de Gandia. Y pese a las disputas cotidianas tan propias de la proximidad y de la consanguinidad, siempre fue difícil saber si un pie estaba en Gandia o en Beniopa. Recordemos por poner otros ejemplos, que en origen Serpis y Barranc de Beniopa confluían desembocando en un gran delta en el Grao o por hacer referencia a uno de los momentos más trascendentales de nuestra historia común, tanto Gandia como el Señorío del que formaba parte Beniopa (con Benipeixcar y el Real) fueron adquiridos por la familia Borja con nuestra común Duquesa Maria Enríquez al frente.

Hoy es un día de alegría porque celebramos la unión, la integración de dos entes. Celebramos la convivencia mostrada y demostrada en estos cincuenta pacíficos años.

Todo ha mejorado, somos una democracia, somos una ciudad en la que sus partes no han perdido su idiosincrasia, que ha mantenido sus raíces, que han sabido mejorar sus infraestructuras y mejorar la calidad de sus calles y plazas de la vida misma de sus habitantes.

No hay tiempo para la añoranza, ni siquiera de pararse a pensar que las cosas hubieran podido ser de otra manera porque queda mucho por hacer.

Gandia ha sabido incorporar así misma la riqueza de un mundo rural del que se había alejado por el progreso, y ha hecho propia la belleza del paisaje como la montaña del Calvari o el de la Bañosa y de una trama urbana rica en contenido con sus largas y limpias calles uniendo las tres plazas: la Mayor, de la Presó y del Campanar, y el paseo de nueva creación, paralelo al barranco junto al que nació la población.

Por su parte Beniopa ha gozado de todos los servicios y virtudes de una gran ciudad que, con ella alcanzó las 80.000 almas, pasando ella misma de 3.660 a 4.500 habitantes en la actualidad.

En este tiempo se amplió el barranco evitando las inundaciones que siempre mantuvieron en vilo a su población y se crearon puentes (hoy mismo estamos construyendo otro aquí, en esta sala) y se completó e integró la zona del otro lado del barranco con la ciudad que crecía a lo largo del paseo buscando a la Falconera, de cuya presencia fueron siempre participes ambas poblaciones.

Sabemos que en su origen, Beniopa es anterior a Gandia, pues fue alquería conocida ya en el siglo XI, su nacimiento pues estuvo siempre ligado a la fertilidad de las tierras que le circundaban, mientras que Gandia fue creada de nueva planta por decisión real con clara vocación urbana.

Amigos, estamos ante un hecho en que el tiempo, la vida y el progreso han unido dos destinos que en origen fueron diferentes y hasta contradictorios, pero hoy decimos y afirmamos con orgullo que Beniopa ha sabido mantener sus raíces en el marco de la ciudad de Gandia...

No quisiera cerrar mi intervención sin unirme al canto que dedicó a sus padres uno de los grandes poetas de Beniopa, el padre Miret, reconociendo la maravilla de su tierra de la que me honro aquí, repito, de hacer mía:

“Dessota l’ala d’una ingent muntanya,
pollet esbarriadís, mon poble viu.

Té el front emmorenit del sol que el banya;
sots l’ull d’un cel immens treballa i riu.

Que immens el cel de nostra Pàtria bella.
I els feixos d’or de nostre sol, que bells”

Muchas gracias».

- Sra. Laura Morant Peiró (Més Gandia):

« “Diu Frederic Aparisi en el llibre *Beniopa. Història d’un poble*: Entre el barranc al qual dóna nom i un modest turó, es troba encaixat el poble de Beniopa. El seu origen islàmic perviu encara en la traça dels seus carrers, però, poc o no res queda d’aquell *poblet emmorenit, vellet, fill de muntanya* que descrivia el poeta Francesc Martínez Miret, allà pels anys 30 del segle passat. La proximitat física de Gandia ha marcat, al llarg dels segles, la convivència entre ambdós nuclis, caracteritzada per la col·laboració i la solidaritat, però també per l’enfrontament i les disputes. La incorporació, forçada, de Beniopa a Gandia, el 8 d’abril de 1965, va marcar un abans i un després en la difícil relació. Tot i formar part de la ciutat, durant aquests cinquanta anys, Beniopa ha sabut mantindre la identitat pròpia”.

I així va ser que, l’any 1965, un decret de Franco, sentenciava l’expedient d’annexió de Beniopa a Gandia. Era, en aquell moment, el quart poble més poblat de la Safor, darrere de les tres grans ciutats, Gandia, Oliva i Tavernes. Però nosaltres mai hem perdut la nostra essència com a poble i hem mantingut els nostres costums i les nostres tradicions.

Recordar-ho, que no celebrar-ho, és una manera de fer saber que, mig segle després, encara perdura en nosaltres el sentiment de ser poble. I reivindiquem que hui en dia som una part important de la ciutat de Gandia.

Aquest ple és un acte més dins d’una extensa programació de les Jornades dels 50 anys d’annexió de Beniopa a Gandia. Durant els darreres mesos, hem inaugurat una exposició, va tindre lloc la projecció de la pel·lícula *El misterio de las naranjas azules*, de 1964, de la qual es va rodar un tros entre Beniopa i el Grau. Presentàrem el conte d’Apici i el figatell de Rosa Sabater. Presentàrem el llibre *Beniopa, història d’un poble*, de Frederic Aparisi, el qual us anime a llegir. En breu, inaugurarem una altra exposició i conclourem aquestes jornades amb una visita guiada per Beniopa.

I jo vos convida a vindre a eixa visita, perquè no es pot entendre la realitat d’un lloc si no es coneix.

I és que jo, que sóc d'ací, com també ho era la meua iaia, ho és ma mare i una part molt extensa de la meua família, sé ben bé què se sent quan vius a la perifèria d'una ciutat.

Hi ha qui mai ha estat capaç de creuar eixe pont del barranc. Hi ha qui no sap que a Beniopa tenim, per exemple, el carrer més estret de tota la ciutat, i així moltíssimes coses... Però, sobretot, hi ha qui no coneix els nostres problemes o les nostres inquietuds.

I és genial realitzar aquest ple i escoltar les bones intencions que sé que tenim tots. Perquè també s'han fet coses bones.

Però, als beniofers i les benioferes, ja no ens valen les paraules, volem fets. No volem discursos, volem polítics que passegen pels nostres carrers, que siguin capaços de participar del Porrat, de les Jornades o les festes. Però, sobretot, que ens pregunten què necessitem.

I és que ho podem vore fàcilment. Hem estat marginats un any darrere d'un altre any, perquè, si no és així, no s'entén la situació actual. Marginats per uns i per altres. I jo que aplegue ara a aquesta tinència d'alcaldia, vos he de confessar que, entre tots, han deixat les caixes buides... i això m'indigna, m'indigna fins a límits inimaginables.

Beniopa ha pagat cara la festa generalitzada costejada amb diners públics.

Ni centre cívic, ni PRI per a l'obertura del carrer de la Muntanya, ni escoleta infantil, ni Escola de Música, ni camp de futbol i quasi tots els carrers per arreglar, excepte els que sempre s'arreglen, només els del costat del barranc, sempre en època electoral; i un espai esportiu amb una piscina que cau a trossos. Voleu que continue?

I això ens ha de fer reflexionar a tots. Perquè, observant el trist panorama, jo crec que allò que més ens honraria com a polítics, és demanar disculpes als veïns i les veïnes de d'aquest antic poble de Beniopa. En eixe intent de regenerar la política i d'un nou temps de nous polítics.

I els qui ací vivim, crec que tenim el fort compromís de transmetre als nostres fills, com ho feren els nostres pares i iaies amb nosaltres, l'estima per la nostra història, perquè mai oblidem que un dia fórem un poble independent de Gandia. I que amb l'annexió, no no s'enganyeu, nosaltres no guanyàrem, sinó que vam perdre la potestat directa de decidir on calia invertir i què s'havia de fer amb els nostres carrers, els nostres diners i el nostre patrimoni.

Moltes gràcies, i no oblideu creuar els ponts del barranc de Beniopa, Beniopa és un poble amable.»

- Sra. Àngels Pérez Alarte (PSPV-PSOE):

«Per a Beniopa, hui és un dia importat i de celebració, ja que, després de tants anys -en concret, més de mig segle-, es torna a celebrar un Ple, en un lloc tan emblemàtic com és on estem ara, i és el seu ajuntament.

El que ha de prevaldre per a tots els beniofers i benioferes és aquest fet: ajuntar-se hui, tots els veïns i totes les veïnes, i celebrar aquest esdeveniment, que és senyal que el poble està viu. Dic *poble*, perquè el sentiment de poble està present i ací en tenim la prova, amb tots vosaltres, que no s'ha diluït ni ha desaparegut.

De fet, encara recorde la primera vegada que vaig arribar ací, també fa molts anys. Era una vesprada d'hivern i ja s'havia fet fosc. Recorde quan vaig travessar l'antic pont de l'entrada al poble i, seguint caminant, anava olorant la llenya cremada que s'olorava pel carrer de l'església i, en arribar-me a ella, s'escoltaven els tocs de la seua campana cridant a l'oració. I, com més avançava, més estrets anaven fent-se els carrers i més anava sentint-se la seua essència. En eixe moment és quan vaig prendre consciència que ja no era a Gandia, sinó al poble de Beniopa.

Ja són molts els anys que han passat des d'aquell moment i el poble ha millorat considerablement.

Molts dels carrers han canviat, així com moltes altres infraestructures. Per a mi és un lloc que disposa dels recursos que jo necessite per a la meua qualitat de vida i on jo em sent com una privilegiada: tranquil·litat com a poble, a prop de la muntanya i proximitat amb els serveis més bàsics i indispensables que jo necessite per a viure. A més a més, està al costat de la ciutat de Gandia, com un altre centre d'interés.

Eixe és el poble que molts beniofers i benioferes han triat i on han decidit quedar-se per a viure, amb els seus costums, les seues tradicions, les seues pròpies receptes de cuina i les seues festes, molt arrelades.

On tot el món es coneix pel nom o pel seu malnom i, sobretot, amb uns sentiments profunds de reivindicació.

Eixa és la Beniopa que jo conec, la que m'ha acollit i és la que m'ha fet sentir com una beniofera més, fent poble, compartint costums i, sobretot, eixe sentiment que la fa pròpia i única.

Eixe sentiment de pertinença a un poble.

Vull agrair molt especialment el treball de la comissió organitzadora dels actes, a tota la seua Junta de Districte i també als veïns l'oportunitat d'expressar-nos en este saló, i també per l'ocasió que ens oferiu de tornar a rememorar les arrels de Beniopa.

Compteu amb el nostre suport decidit, perquè eixos lligams són, també, part del treball que, dia rere dia, fem des de la nostra posició institucional i el nostre treball a l'Ajuntament.

Bona vesprada i moltes gràcies.»

- Sr. Antonio Abad Rodríguez (PP):

«Bona vesprada, beniopers i benioperes.

El Ple de hui és un acte de justícia amb la història d'un poble: Beniopa. Ara fa cinquanta anys, Beniopa, quarta població de la nostra comarca, s'adheria a Gandia mitjançant un Decret signat des de Madrid, en un moment històric, polític, social i econòmic de sobra conegut, sense tindre en compte la voluntat de tot un poble.

Tot i les reticències inicials, els beniopers i les benioperes ens hem anat integrant en el dia a dia de la societat civil gandiana, deixant arrere l'afronta que va suposar una imposició com esta. Ara bé, existixen encara diferències psicològiques que denoten una diferenciació entre Gandia i Beniopa, com quan es diu "anar a Gandia" o quan es diu "anar a Beniopa", depenent des de quina part del barranc es mire.

Beniopa és un poble dins de Gandia. Molts de nosaltres hem nascut en esta nova realitat; tot i així, encara es denota una falta d'integració plena.

La història de tot un poble no pot diluir-se.

A la vista està, l'evolució de Beniopa en estos cinquanta anys. I ho dic sense voler fer cap consideració que repercutisca en interessos personals o col·lectius, d'aquell moment.

És necessari que, tant els qui van viure eixe moment històric, com els nous beniopers i benioperes que vam nàixer a la Beniopa ja annexionada, coneguen i reconeguen la singularitat històrica de Beniopa.

Ser fill de Beniopa i, a més, ser regidor i representant, tant de Gandia com de Beniopa, és un orgull per a mi. I, si d'alguna cosa em sent especialment orgullós després de quatre anys d'Alcaldia de Beniopa, va ser la idea de plasmar part de la nostra història en un llibre que va ser presentat fa poc. Agrair, tant a l'autor, Frederic Aparisi, i col·laboradors, així com a l'alcaldesa actual, Laura Morant, la seua finalització. Este llibre era un acte de justícia. Un llibre que deixa arrere consideracions polítiques i parla, exclusivament, de la història del nostre poble.

La definició de Beniopa com a poble dins Gandia no ha de ser solament un eslògan que cal recordar cada aniversari de l'annexió, sinó un sentiment que supere les barreres generacionals i quede definitivament instal·lat als cors dels beniopers i les benioperes.

Tampoc hem d'oblidar que Beniopa necessita infraestructures bàsiques, millores urbanes i atencions socials, que desterren la idea que "va ser un mal negoci per a Beniopa". No hi ha hagut una vertadera integració urbanística, més bé al contrari, s'ha aïllat encara més el nostre poble de la resta de la ciutat. No volem ser un barri perifèric de Gandia: volem ser un barri més, amb les mateixes oportunitats i atencions que la resta de Gandia.

Beniopa va renunciar a disposar de Corporació Municipal, amb la promesa de millorar la seua situació qualitativa, dins d'una ciutat, en aquell moment, en expansió.

Cinquanta anys després, hem de ser crítics amb esta promesa incomplida. Beniopa ha estat la gran oblidada: una zona perifèrica de Gandia, moltes vegades oblidada en les decisions i els pressupostos locals.

Una injustícia històrica, que ens anima, als qui sentim Beniopa com el nostre poble, a alçar la veu i exigir reconeixement de la nostra singularitat, i les inversions i millores que el nostre poble necessita.

Tractem els gandians com a germans, i més en una societat cosmopolita, on les barreres, les fronteres i les diferències tendeixen a desaparèixer. Però, hem de sol·licitar una especial consideració cap a un poble que, de manera considerable, ha contribuït a la millora de la nostra ciutat, Gandia, rebent més bé poc o no res.

Eixe sentiment de 50 anys d'oblits ha de finalitzar. Tenim l'oportunitat històrica de reparar, en part, la malifeta de l'annexió i reconèixer Beniopa, el que és de Beniopa.

Per tot això, hui, des de la unitat dels diferents grups polítics que actualment configuren la Corporació Municipal, volem simbolitzar en el que sempre ha sigut l'Ajuntament de Beniopa, un acte de conciliació i reparació, que siga la primera pedra de l'avanç d'una Beniopa moderna i pròspera.

Que les bones paraules siguem superades pels bons fets. Que les diferències polítiques en queden al marge i que, en el cap dels nostres dirigents, sempre estiga el nom de Beniopa.

Beniopa és i serà sempre un poble. Perquè els sentiments no poden esborrar-se via Decret. Perquè la voluntat d'un poble mai pot ser silenciada i perquè som una societat moderna que sap el que vol i desitja.

Per això, voldria expressar el meu agraïment a tots els beniofers i benioferes, pel seu suport que sempre m'han fet arribar. És un orgull ser regidor del meu poble. Tinguen la responsabilitat de no fallar als beniofers i benioferes. I amb el compromís de continuar defensat el meu poble, amb l'orgull de dir, tant a Gandia com fora del terme municipal, que sóc beniofer.

Un beniofer que, després dels 50 anys de l'annexió de Beniopa, exclama amb orgull:

Visca Beniopa!

Moltes gràcies».

Finalitzades les intervencions per part dels representants dels grups municipals, la Sra. Alcaldessa reprèn la paraula amb el parlament següent:

« Beniopers i benioperes,

Gandians i gandianes,

Bona vesprada i gràcies per acompanyar-nos en aquest ple extraordinari i especial. Especial perquè, per primera vegada, eixim del saló de plens de l'Ajuntament de Gandia per celebrar una sessió plenària. I ho fem per dos motius. El primer, perquè un grup de veïns beniopers amb inquietuds molt vives i ganes de treballar per la memòria del seu poble han preparat, amb molta estima, tot un seguit d'activitats per a recordar l'annexió de Beniopa a Gandia. Una de les activitats és la celebració d'aquest ple, per a la qual ens van demanar que tinguérem el detall de celebrar aquesta sessió a l'antic Ajuntament de Beniopa, i ací estem.

I, en segon lloc, estem a Beniopa, perquè compartim en la necessitat de treballar per mantenir viva la memòria i conservar-la, en tant que és un dels béns més preats que tenim i pel qual hem de lluitar. Perquè la memòria col·lectiva com a poble no ha de perdre's i, per a aconseguir-ho, cal que la cuidem, la mimem, i la posem en valor.

I, hui, el que estem fent és, precisament, un acte per conservar la memòria, per recordar (més que no pas commemorar) que no fa tants anys, ací mateix, hi havia un ajuntament, l'Ajuntament de Beniopa. Un municipi annex a Gandia que, en aquell moment, amb 3.605 habitants, era el poble més gran de la comarca, després de les tres ciutats (Gandia, Oliva i Tavernes). Un poble que, fa ara 50 anys, a causa d'un context polític i econòmic concret, en aquell moment, es va unir a Gandia. Mig segle després, tot i que geogràficament el barranc de Sant Nicolau continua separant-nos, hui Gandia i Beniopa en som un. Amb algunes diferències i reivindicacions, però amb un mateix objectiu comú: el benestar de la nostra gent.

Com a gandiana, sempre he admirat el vostre sentiment com a poble. Un sentiment que, encara que passen 50 anys més, no perdreu mai. I, com a alcaldessa de Gandia, m'enorgulleix que mantingueu tan viu aquest sentiment, perquè ens ajuda a mirar i a tractar d'una forma més atenta el vostre poble, que hui és una barriada més de la nostra Gandia, però amb la particularitat que li atorga la seua història com a poble.

El ben cert és que, després dels parlaments de beniopers de primera com els que hem escoltat, hi ha poques coses més que es puguen afegir. Però a mi, per la meua part, m'agradaria destacar dos aspectes que demostren que, en 50 anys, hi ha coses que canvien radicalment i d'altres que, en canvi, es mantenen intactes.

Per una part, tal com deia, fa 50 anys, el context polític i econòmic de Gandia i Beniopa va portar a la decisió difícil i no exempta de polèmiques d'annexionar els dos municipis veïns. Interessos de creixement, per un costat, i de millora -en un moment on la falta de diners dificultava la millora de serveis, com la necessitat de noves escoles o el clavegueram-, per un altre, van fer que, en 1965, es consumara l'annexió. Un fet que va complicar, en alguns casos, les relacions entre Beniopa i Gandia, i va encetar un temps de reivindicacions, que hui encara perdura.

Hui en dia, mig segle després i amb un sistema democràtic instaurat i consolidat, hem tornat a viure moments d'expansió urbanística i, més recentment, de crisi econòmica.

Una crisi que ha portat a alguns a plantejar la possibilitat de promoure annexions de municipis veïns, amb una excusa: l'estalvi de recursos econòmics. Però les coses, en este cas, han canviat molt i som molts els qui estem plenament conscienciats de la necessitat de

mantenir l'autonomia de cada poble, i defensem que és la millor manera d'eixir de la crisi. Cal mantenir l'autonomia i treballar les estructures comarcals i les relacions amb els pobles veïns, tot buscant confluències i col·laboracions que ens facen més competitius i més forts, que ens ajuden a millorar i a superar la qualitat dels nostres serveis públics als ciutadans.

Per això, mig segle després, pensem que els mateixos problemes que van motivar l'annexió de Beniopa i Gandia (i també de Benipeixcar), hui serien tractats d'una altra manera, i tal volta la decisió ara hagués estat una altra. Els temps canvien, les consciències evolucionen, i el que en aquell moment va ser una pràctica habitual en altres grans ciutats, hui és inimaginable, pràcticament irrepètible.

Però, com ja he dit, hi ha altres coses que no canvien. No importa el temps que passe: romanen invariables a les condicions polítiques, socials, econòmiques i històriques. I, en aquest cas, ho demostra eixe esperit reivindicatiu que sempre heu tingut a Beniopa, eixe sentiment de poble que vos fa especials i que ens enriqueix a tots, mantenint i potenciant els vostres costums i tradicions, les vostres peculiaritats socials, urbanístiques i culturals, dins de la modernitat globalitzada que vivim.

Fa 50 anys, quan es va consumir l'annexió de Beniopa a Gandia, ja vos vareu mantenir fermes per defensar i conservar les vostres tradicions i els vostres elements identitaris com a poble. I, hui, mig segle després, manteniu viu aquell esperit i sou capaços d'organitzar un programa d'actes, per rememorar el vostre històric sentiment com a poble.

Els temps canvien, sí, però les reivindicacions es mantenen i ens fan veure que cal seguir treballant. El que fa 50 anys va ser un enfrontament que va obrir algunes ferides, hui, amb les ferides molt més tancades, és una reivindicació contínua, per part d'uns veïns i unes veïnes que volen millorar les condicions de Beniopa dintre de Gandia.

I cal que seguim treballant de manera conjunta, unificada i forta, per millorar més encara les nostres relacions. Hem d'aprofitar els temps de canvi que es respiren, per millorar els canals de comunicació i participació efectiva, amb l'objectiu de ser més efectius en les nostres decisions i aconseguir el millor per a Beniopa, pensant, també, en el benefici del conjunt de la mateixa ciutat que junts conformem.

Per això, veïns i veïnes, vos convida perquè aquesta rememoració del 50 aniversari de l'annexió entre Beniopa i Gandia ens servisca com a punt d'inflexió per agafar impuls i encetar un nou temps que supose un canvi a millor en les nostres relacions. Aprofitem el moment i l'espenta, perquè són els propicis perquè les coses canvien.

Gràcies i molt bona nit.»

I no havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència va cloure la sessió a les 20.25 hores del dia de la data; del que s'hi ha tractat i de conèixer les persones assistents, com a secretari general del Ple de la Corporació, done fe i certifique.

L'ALCALDESSA

EL SECRETARI GENERAL DEL PLE

(R. Conselleria Presidència 13/12/12, DOCV 26/12/12)

Diana Morant Ripoll

Lorenzo Pérez Sarrión

(Firmat electrònicament, segons codificació al marge)